

NORGES HØYESTERETT

Den 29. januar 2008 avsa Høyesterett kjennelse i

HR-2008-00163-A, (sak nr. 2007/1742), straffesak, anke,

A (advokat Halldis Winje)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Torstein Hevnskjel)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Flock**: Saken gjelder straffutmåling og varighet av førerettstap etter promillekjøring i Danmark.
- (2) Indre Finnmark tingrett avsa 15. mai 2007 dom med slik domsslutning:
 - ”1. A, født 23.06.1971, dømmes for overtredelse av Vegtrafikkloven § 31, første til tredje ledd, jf. § 22, første ledd til fengsel i 24 – tjuefire – dager.

Han dømmes videre til en bot på 20 000 – tjuetusen – kroner, subsidiært fengsel i 15 – femten – dager dersom boten ikke betales.
 2. A dømmes til tap av føreretten for en periode på 2 – to – år regnet fra 13.03.2007.
 3. Full ny førerprøve stilles som vilkår for gjennerverv av føreretten.
 4. Saksomkostninger idømmes ikke.”
- (3) Domfelte anket til Hålogaland lagmannsrett over tingrettens straffutmåling og varigheten av førerettstapet. Lagmannsretten avsa 25. oktober 2007 dom med slik domsslutning:

”I tingrettens dom, slutningen pkt. 1, gjøres den endring at fengselsstraffen settes til 20 – tyve – dager, og boten settes til 10.000 – titusen – kroner.”

- (4) Domfelte har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Som for lagmannsretten gjelder anken straffutmålingen og varigheten av førerettstapet.
- (5) *Jeg er kommet til at anken ikke kan føre frem.*
- (6) Det straffbare forhold fant sted natt til 15. juni 2006. Domfelte kjørte bil på veier inn mot København med en promille som ble målt til 2,27 en drøy halvtime etter at han ble stanset av politiet.
- (7) Domfellelsen skjedde ved anvendelse av straffeloven § 12 nr. 3 bokstav c, idet kjøringen var straffbar etter den danske færdselslov § 53. Høyesterett har i tidligere avgjørelser slått fast at det ved domfellelse basert på denne bestemmelsen i straffeloven må legges vekt på straffutmålingspraksis i gjerningslandet. Jeg viser til Rt. 1993 side 1489 med henvisninger til tidligere praksis.
- (8) Lagmannsretten bemerket at en domfellelse i Danmark i dette tilfellet ville ha resultert i en straff av fengsel i 20 dager, tapt førerett i tre år og ingen bot. Jeg legger dette til grunn. Lagmannsretten bemerket videre at straffen for en tilsvarende kjøring i Norge ville ha blitt fengsel i området 24 til 30 dager samt en bot på kroner 30 000. Det ble da tatt hensyn til en tidligere domfellelse for promillekjøring i 1988 og en ubetinget dom fra 2005 for hastighetsoverskridelse, hvor føreretten ble fradømt for ti måneder.
- (9) Domfelte har for Høyesterett gjort gjeldende at boten helt bør falle bort, og har i tillegg til at bot ikke anvendes i Danmark, også vist til sin egen vanskelige økonomiske situasjon, idet hans bo ble tatt under konkursbehandling våren 2007. Jeg er kommet til at lagmannsretten ved sin straffutmåling i tilstrekkelig grad både har vektlagt straffutmålingsnivået i det land den straffbare handling ble begått, og de øvrige omstendigheter i saken.
- (10) Det følger av § 3-2 nr. 2 i tapsforskriften – forskrift 19. desember 2003 nr. 1660 om tap av retten til å føre motorvogn mv. – at tap av føreretten fastsettes til minst to år i tilfeller hvor alkoholkonsentrasjonen i blodet har vært mer enn 1,2 promille. Etter § 3-2 nr. 3 i denne forskriften skal perioden fastsettes fra to til fem år blant annet ved alkoholkonsentrasjon på over 2 promille.
- (11) Domfelte hadde forut for kjøringen i Danmark fysisk sett mistet sitt førerkort, og dette ble følgelig ikke tatt fra ham da han ble pågrepet. Etter oppfordring fra politiet skaffet han seg 13. mars 2007 en midlertidig kjøretillatelse som deretter umiddelbart ble oversendt politiet. Både for lagmannsretten og i ankeerklæringen til Høyesterett gjorde domfelte gjeldende at han etter kjøringen i Danmark i juni 2006 i praksis hadde forholdt seg som om han var blitt fratatt retten til å føre motorvogn, og at han følgelig ikke hadde kjørt bil frem til den midlertidige kjøretillatelsen ble innlevert tre kvart år senere.
- (12) Når lagmannsretten fastsatte tapstiden til den minimumsperiode på to år som fremgår av tapsforskriften, ble dette blant annet begrunnet med at domfelte etter pågripelsen i Danmark hadde ”innrettet seg som om han ikke hadde lov til å føre motorvogn”. Under prosedyren for Høyesterett er det imidlertid fremlagt dokumentasjon for at domfelte etter kjøringen i Danmark hadde fått utstedt midlertidig kjøretillatelse/førerkort, og det gjøres nå ikke gjeldende at han i tiden fra juni 2006 til mars 2007 hadde avholdt seg fra å kjøre

bil. Domfelte fremhever nå at det gikk trekvart år fra den straffbare kjøringen til den midlertidige kjøretillatelsen ble innlevert. Det gjøres under henvisning til tapsforskriften § 1-4 annet ledd gjeldende at en slik "[l]engre tids besittelse av førerkortet tilsier i utgangspunktet at tapsperioden fastsettes for et kortere tidsrom enn tilfellet vanligvis skulle tilsi".

- (13) Jeg finner det ikke nødvendig å gå nærmere inn på denne bestemmelsen i tapsforskriften. Selv om politiet kan kritiseres for manglende aktivitet ved gjennomføringen av domfeltes tap av førerrett, har han selv ved sin uvillighet til å avgi forklaring og ved sin holdning og adferd for øvrig gjort seg lite tilgjengelig for politiet. Domfelte kan følgelig selv bebreides for at førerkortet ikke ble beslaglagt tidligere, og forskriftens § 1-4 annet ledd kommer da ikke til anvendelse.
- (14) Domfelte har videre under henvisning til vegtrafikkloven § 33 nr. 1 sjette ledd fremholdt at tap av førerretten rammer ham særlig hardt, og at tapsperioden av den grunn bør være kortere enn minstetiden. Jeg nøyer meg her med å påpeke at når tapsperioden settes til minstetiden på to år, er det tatt tilbørlig hensyn til domfeltes situasjon.
- (15) Tapsforskriften § 1-4 første ledd bestemmer at to års perioden skal regnes fra den dag dommen var rettskraftig, og at en eventuell periode med beslag før dette tidspunkt skal trekkes i fra tapsperioden. I dette tilfellet er denne perioden regnet fra 13. mars 2007, altså den dag førerkortet faktisk ble beslaglagt. Den samlede tapstid skulle uansett bli den samme, og jeg finner ingen grunn til å endre domsslutningen.
- (16) Etter dette blir anken å forkaste.
- (17) Jeg stemmer for denne

K J E N N E L S E :

Anken forkastes.

- (18) Dommer **Tønder:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (19) Dommer **Skoghøy:** Likeså.
- (20) Dommer **Coward:** Likeså.
- (21) Dommer **Gussgard:** Likeså.

(22) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

K J E N N E L S E :

Anken forkastes.

Riktig utskrift bekreftes: